

PARAULA I VIDA

En camí cap a la cura de la casa comuna. Cinc anys després de *Laudato si'*

La pandèmia de la Covid-19 ens empeny encara més a fer de la crisi socioeconòmica, ecològica i ètica que estem vivint un moment propici per a la conversió i per a la presa de decisions. Això es posa en evidència en el recent Document de la Santa Seu sobre Ecologia Integral (18.6.2020), *En camí cap a la cura de la casa comuna. Cinc anys després de la Laudato si'*, que és una catequesi per a la conversió a l'ecologia integral. Els objectius segons Mons. R. Gallagher es poden sintetitzar en relançar la riquesa del contingut de gran actualitat de *Laudato si'*, oferir orientació per a la lectura de l'encíclica, fomentar la col·laboració entre Cúria i institucions catòliques que participen en la difusió i aplicació de *Laudato si'*, i oferir respostes als que desitgen col·laborar. Sempre comptant amb el que afirma el Papa Francesc: «la llibertat humana és capaç de limitar la tècnica, orientar-la i posar-la al servei d'un altre tipus de progrés, més sa, més humana, més social, més integral».

Es tracta de cercar una nova harmonia amb la terra, amb els altres i amb

un mateix. Utilitzar el judici i el discerniment per renovar els nostres sistemes cap a una major justícia. Una resposta que no només pertany als governs, sinó també a la societat i, en particular, a les parròquies i comunitats de base, que han de sentir-se urgides a prendre decisions informades i responsables. *Laudato si'* mostra aquesta direcció, amb el seu enfocament del desenvolupament basat en l'ecologia integral, on tot està interconnectat.

El Secretari del Dicasteri per al Servei integral del Desenvolupament Humà, Mons. Bruno M. Duffé, afirma que l'encíclica *Laudato si'* podrà produir fruits de conversió únicament si els testimonis continuen el camí obert per ella. Per això caldrà anar explicant de manera pràctica la implementació dels objectius de l'encíclica, i caldrà reconsiderar i replantejar els llocs de la nostra activitat humana, la relació amb els elements (l'aigua, la terra i els oceans), la biodiversitat, el treball, l'economia, les finances, la vida de les comunitats locals i el planeta, és a dir el local i el global. I va proposar uns eixos de treball:

- Observar i deixar-se commoure per una terra que pateix en silenci i que el seu sofriment està directament relacionat amb l'activitat humana, així com amb el canvi climàtic que provoca aquesta activitat.
- Entrar en contacte amb una comunitat humana ferida per les creixents desigualtats i una conflictivitat cada vegada més forta.
- Contemplar la bellesa i la promesa del que se'ns ha encomanat a la Creació del Pare i en l'amor de Crist.
- Actuar i decidir en favor d'un altre desenvolupament que ja no es defineixi com un «cada vegada més» i una «fugida cap endavant» que esgota totes les formes de vida.
- Educar mitjançant el diàleg i les pràctiques quotidianes de la sobrietat.
- Finalment, celebrar, és a dir, recordar la promesa inscrita en cadascun de nosaltres, amb els nostres talents i les nostres experiències. I oferir el que hem compartit, les nostres penes i l'alegria senzilla, però alhora forta, de la solidaritat.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Jornada de pregària pels sacerdots

Coincidint amb la festa del Sagrat Cor, el divendres 19 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell va convocar un recés al Seminari de La Seu d'Urgell, i va enviar una carta als preveres i diaques informant-los. Al Seminari de La Seu d'Urgell, amb els preveres jubilats residents, els de la ciutat i els seminaristes que hi han viscut el confinament, van celebrar un recés i l'Eucaristia a les 12.30 h. S'hi van unir espiritualment, demanant junts al Senyor que a tots ens concedeixi la gràcia de la fidelitat humil i del servei actiu i generós als fidels que Ell ens ha volgut encomanar, per pura gràcia, sense cap mèrit nostre. I demanar per les vocacions al ministeri presbiteral i diaconal que tant necessitem.

NOTÍCIES

Funeral a Andorra per les persones traspassades durant la pandèmia

L'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella va acollir la missa-funeral organitzada per l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra en memòria de les prop de cent persones que han mort en el temps del confinament per la pandèmia de la Covid-19 el dilluns 22 de juny.

Fou presidida per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, i concelebrada pels sacerdots de les Valls i l'Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries. També les famílies de les 52 persones que han perdut la vida pel coronavirus van poder donar el darrer adéu als seus estimats. Van estar acompanyats per les autoritats del país, encapçalats pel Cap de Govern, la Síndica, la Cònsol Major d'Andorra la Vella, representants de l'executiu, els grups parlamentaris, els set cònsols de les parròquies del Principat, del Consell Superior de la Justícia, del SAAS, de les residències de gent gran.

Aquest es va tractar del darrer acte d'acomiadament després dels tres dies de dol decretats pel Govern, i

de nombrosos minuts de silenci en record de les víctimes. Mons. Joan-Enric Vives va encoratjar les famílies a seguir endavant en la seva homilia, que podeu trobar més avall.

Els representants de les famílies van participar en una cerimònia-homenatge en memòria dels traspasats a l'inici de la missa, encenent un llantió que va simbolitzar el record de tots. En acabar la missa, Mons. Vives va poder saludar a les famílies, acompanyat del Cap de Govern i la Síndica. També va saludar les autoritats.

La cerimònia fou solemnitzada per l'organista de l'església de Sant Esteve, Ignacio Ribas, amb unes composicions d'estrena, que foren interpretades a l'orgue i acompanyades pel clarinet de Unai Rodríguez. La soprano Jonaina Salvador interpretà un *Ave Maria* i un *Panis Angelicus*.

EL TEXT DE L'HOMILIA DE MONS. VIVES
ES POT TROBAR A WWW.BISBATURGELL.ORG

Diumenge XV de durant l'any (A)

COMENTARI

Acollir la predicació del Regne de Déu

Sovint tenim la sensació que tots els nostres esforços de cara a fer realitat el Regne de Déu són inútils. No en veiem massa els resultats. Jesús parla de la predicació del Regne. I dels resultat d'aquesta predicació. Hi ha com a tres respostes negatives: *Vingueren els ocells i se la menjaren...; amb la calor s'assecà...; els cards van créixer i l'ofegaren.* Només una part va donar *o cent o seixanta, o trenta.* Com veiem el fruit de la llavor és molt divers i minso. Qui dona fruit? *Aquells que han sentit la predicació del Regne i l'han entesa donen fruit: o cent, o seixanta, o trenta.* I els altres? Son els que *escolten la predicació per no l'entenen... aquells que tan bon punt es troben amb dificultats o amb persecucions sucumbeixen de seguida... o aquells que han sentit la predicació però les preocupacions del món present i la seducció de les riqueses l'ofeguen i no donen fruit.* Primer que tot ens hem d'adonar que el més important és la llavor: un camp molt ben llaurat, molt ben preparat sense llavor no donarà fruit. Per tant el que hem de fer és sembrar sempre. La primera lectura ja ens ha dit: *Així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fer el que jo volia.* Hem de creure en la força de la llavor. Evidentment la nostra terra, és a dir, la nostra vida s'ha de disposar per a rebre la llavor: les persecucions, les preocupacions del món present, la seducció de les riqueses, no entendre la paraula faran que la llavor quedi infecunda. Pau a la segona lectura ens recorda que la nostra mala actitud afecta fins i tot a la creació: *Tot l'univers creat està atent esperant la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda perquè un altre li ha sotmès: és l'home amb el seu pecat.* Però tota la creació com nosaltres espera la redempció final que és la plenitud el Regne de Déu. Hem de creure en la força de la llavor, l'hem de sembrar, hem de ser bona terra que aculli sempre la llavor i doni molt de fruit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posem l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,1-23) (Versió abreujada)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Esto dice del Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

▶ Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena, y dio fruto.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,18-23)

Hermanos: Considero que los sufrimientos de ahora no se pueden comparar con la gloria que un día se nos manifestará. Porque la creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios; en efecto, la creación fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por aquel que la sometió, con la esperanza de que la creación misma sería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy toda la creación está gimiendo y sufre dolores de parto. Y no solo eso, sino que también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la adopción filial, la redención de nuestro cuerpo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23) (Versión abreviada)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al mar, y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y toda la gente se quedó de pie en la orilla. Les habló muchas cosas en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, una parte cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se la comieron. Otra parte cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó enseguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otra cayó entre abrojos, que crecieron y la ahogaron. Otra cayó en tierra buena y dio fruto: una, ciento; otra, sesenta; otra, treinta. El que tenga oídos, que oiga.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Is 1,10-17 / Sl 49 / Mt 10,34-11,1]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena.

14. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Sant Camil de Lel-lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels ma-

lalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda.

15. □ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge, mr.

16. □ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu

del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar.

17. ■ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / Sl: Is 38,10-16 / Mt 12,1-8]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; sant Lleó IV, papa (847-855); beata Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,13-21]. Sant Frederic, bisbe

d'Utrecht i màrtir; santa Marina, verge i màrtir.

19. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 12,13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43 (o bé, més breu: 13,24-30)]. Santa Àurea, verge i màrtir a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moia.